

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 88/06-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. M. M. K., bytom B., v ktorej namieta porušenie jeho občianskych práv a slobôd zaručených Ústavou Slovenskej republiky, ako aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd zrejme uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 41/2005 z 31. marca 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. M. M. K. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. mája 2005 doručená sťažnosť Mgr. M. M. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie jeho občianskych práv a slobôd zaručených Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) zrejme uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Cdo 41/2005 z 31. marca 2005.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti neoznačil jednoznačne subjekt, proti ktorému jeho sťažnosť smeruje, a ani konanie, v ktorom k porušeniu ním označených práv (v sťažnosti taktiež bližšie nešpecifikovaných) malo dôjsť. V odôvodnení svojej sťažnosti sťažovateľ nekonkretizoval, akým spôsobom mal príslušný súd v jeho prípade porušiť označené práva, nepredložil dôkazy o tvrdeniach uvedených v sťažnosti a ani dôkazy o opravných a iných právnych prostriedkoch nápravy v zmysle § 53 zákona o ústavnom súde, ktoré na ochranu svojich práv vyčerpal. Sťažnosť sťažovateľa neobsahovala ani návrh rozhodnutia (petit) vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03) a nebolo k nej pripojené ani splnomocnenie pre konkrétneho advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd listom z 22. júna 2005 (doručeným po opakovanom doručovaní aj prostredníctvom orgánov policajného zboru až 21. januára 2006) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na to, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Sťažovateľ bol v tomto liste tiež podrobne poučený o predpokladoch ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a zároveň bol vyzvaný, aby v lehote 14 dní od doručenia výzvy svoju sťažnosť zo 14. mája 2005 doplnil tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde, pokiaľ nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (v prílohe uvedenej výzvy mu ústavný súd v súvislosti s jeho žiadosťou o ustanovenie advokáta zaslal aj tlačivo „Potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch“).

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ reagoval listom z 5. februára 2006 (doručeným ústavnému súdu 8. februára 2006), ktorým však nedostatky svojej sťažnosti neodstránil a nedoplnil ju ani do tej miery, aby ústavný súd mohol rozhodnúť o jeho žiadosti o ustanovenie advokáta. Neurobil tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

Sťažnosť sťažovateľa neobsahuje všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 22. júna 2005 svoju sťažnosť nedoplnil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2006